

יְרוּץ צְדִיק, בְּסֵפֶר תּוֹרַת יְרוּץ דְּבָרֵי [קנא] צְדִיק דָּא כִּי מִשׁ"ב
 'בו ירוץ צדיק' פירושו שבספר תורה ירוץ לקרות בו הצדיק הזה. וְנִשְׁגַּב מִמָּאן.
 מִדְּחִילוֹ דְּמִלְאָךְ הַמּוֹת, דְּהָא אוּרִיךְ יוֹמִין. וְנִשְׁגַּב דְּלָא
 יִתְנַזֵּק לְעֵלְמִין ועליו נאמר 'ונשגב' כי ממי הוא ינצל, אלא הוא ינצל מפחד מלאך
 המוות מאחר שהוא יזכה לאריכות ימים כי מש"ב 'ונשגב' פירושו שהוא לא ינזק לעולמים,
 [קנב] כי כך היה עם רבי כרוספדאי שהוא האריך ימים ולא ניזוק כל ימי חייו וכמו שכתוב
 בזהר חדש (רות ל"ה ע"א) שהוא לא מת ע"י מלאך המוות (רמ"ק, יהל אור).

אור הרשב"י

מריב ואומר אני טוען כאן, ומתוך כך היו נוהגין
 קלות ראש, והיתה השכינה פוגעת בהם וגו'.
 הנה חייב האדם לשמור כל המצות בכל
 דקדוקיהם לפני מי שיהיה ולא יירא ולא יבוש,
 וכן הוא אומר (תהלים קי"ט): "ואדברה
 בעדותיך נגד מלכים ולא אבוש", וכן שנינו הוי
 עו כנמר וגו', אמנם גם בזה צריך חילוק
 והבחנה כי כל זה נאמר על גופי המצות
 שחייבים אנחנו בהם חובה גמורה שבהם יש
 פניו כחלמיש, אך יש איזה תוספות חסידות
 שאם יעשה אותם האדם לפני המון העם ישחקו
 עליו ויתלוצצו, ונמצאו חוטאים ונענשים על
 ידו, והוא היה יכול להניח מלעשות הדברים
 ההם, כי אינם חובה מוחלטת, הנה דבר כזה
 ודאי שיותר הגון הוא לחסיד שיניח
 משיעשהו, והוא מה שאמר (מיכה ו'): "והצנע
 לכת עם אלהיך". וכמה חסידים גדולים הניחו
 ממנהגי חסידותם בהיותם בין המון העם, משום

מ"ש בגמ' הכל עולים למנין ז' אפי' אשה ועבד
 וקמן וכמו שנו' בדברי הפוסקים וטעמו של דבר
 מפורש עם האמור כי הו' גרוע מכולם כי הוא
 סוד העטרה ובו יצדק שם אשה ועבד וקמן.
 [קנא] יהל אור לא גורס תיבה זו.

[קנב] וכבר כתב הרמח"ל בספר מסילת ישרים
 פרק ב' וז"ל: ראה פשוט הוא שראוי לכל אדם
 להיות מקדים ורץ לדבר מצוה ולהשתדל להיות
 מן העוסקים בה, אך הנה לפעמים יכול להולד
 מזה מריבה שיותר תתבוה המצוה, ויתחלל בה
 שם שמים ממה שיתכבד, בכיוצא בזה ודאי
 שחייב החסיד להניח את המצוה ולא לרדוף
 אחריה.

וכן אמרו ז"ל בענין הלויים ז"ל (במדבר רבה
 פ"ה): מפני שהיו יודעים שכל מי שמוען בארון
 שברו מרובה, והיו מניחין את השלחן והמנורה
 והמזבחות וכלן רצים לארון ליטול שכר, ומתוך
 כך היה זה מריב, ואומר אני טוען כאן, וזה

סוד ספר התורה אור הז"א המתלבש במלכות

בַּהֲהוּא מִגְדַּל דְּסִלְקָא בֵּין אֵינוּן מִגְדָּלִין [קנג] ובוזה המגדל של

המלכות שהוא עולה בין אותם המגדלים, דהיינו שהמלכות עומדת בין

נערוותיה, **קִיִּמָּא נְהִירוּ חָד, בְּדִיוֹקְנָא דְּסִפְר תּוֹרָה** והנה שם

עומד אור אחד בדמות ספר תורה, דהיינו שהוא אור הז"א המתלבש במלכות, **כִּד אָתִי**

הֵהוּא עֵיפְרָא, נְטָלָא הֵהוּא מִגְדַּל מֵאֲתָרֵיהּ וכאשר באה אותה

הציפור שהיא הבינה אז היא לוקחת את המגדל שהיא המלכות ממקומה, **וְקָאִים גּוֹ**

אִמְצָעִיתָא דְּעֹזְרָה, גּוֹ [קנד] **גְּדַפִּי דְּכְרוּבִים הָזָה** והיא מעמידה

אותה באמצע העזרה, דהיינו שהבינה מעמידה את המלכות למטה בין חיילותיה מתחת כנפי

הכרובים שהם נצח וההוד שנמצאים שם ועי"כ המלכות יורדת ממקומה בת"ת שהוא מעל

הנצח וההוד אל מתחת הנצח וההוד בכדי להיות על התחתונים (רמ"ק). • (ס"א ומָה דְּהָזָה)•

אור הרשב"י

אחר החיתום והתולדה שהיא פרי המעשים
באמת, ואין הדברים מסורים אלא ללב מבין
ושכל נכון, כי אי אפשר לבאר הפרטים שאין
להם קץ, וה' יתן חכמה מפיו דעת ותבונה.

[קנג] וכתב הרמ"ק שכל הדברים שלהלן הם
כפשוטן ממש דהיינו שהוא ענין המגדל
שמעמיד אותו מלאך בדמות ציפור באמצע
העזרה של ביה"ק העליון שעליו ישימו ס"ת שבו
יקרא מלך המשיח בפרשת ויקהל במוצאי
שביעית אמנם יש להם רמזים בספירות
העליונות ולכן נפרשם כפי הרמזים שבהם.

[קנד] גירסת הרמ"ק תחות.

דמחזי כיוהרא. כללו של דבר: כל מה שהוא
עיקרי במצוה יעשהו לפני כל מלעניג, ומה
שאינו עיקרי והוא גורם שחוק והיתול לא
יעשהו.

נמצאת למד שהבא להתחסד הסידות אמיתי
צריך שישקול כל מעשיו לפי התולדות
הנמשכות מהם, ולפי התנאים המתלויים להם
לפי העת לפי החברה לפי הנושא ולפי המקום,
ואם הפרישה תוליד יותר קידוש שם שמים
ונחת רוח לפניו מן המעשה – יפרוש ולא יעשה.
או אם מעשה אחד במראיתו הוא טוב,
ובתולדותיו או בתנאיו הוא רע, ומעשה אחד
רע במראיתו וטוב בתולדותיו – הכל הולך

הלימוד היומיומי

לעי"נ מנחם חיים בן רחל ז"ל

רוּמִיָּה לְרוּם שְׁמִיָּא מְאִיךְ וְעָאֵל תְּחֹת אֵינּוֹן כְּרוּבִים,
 וְשׁוּרוֹי בֵּין רִישֵׁי כְרוּבִים כִּי מָה שְׁהִיתָה הַמַּלְכוּת לַמַּעֲלָה בְרוּם הַשְּׁמַיִם
 שֶׁהוּא הַתּ"ת עֲכָשׂוּי הִיא יֵרְדָה וּנְכַנְסָה מִתַּחַת לְאֵלוֹ הַכְּרוּבִים שֶׁהֵם הַנֶּצַח וְהַהוּד וְאֵז חוֹמוֹת
 הַמַּגְדֵּל שֶׁהֵם סוּד הָאוֹרוֹת הַמְּקִיפִים שֶׁלָּהֶם עוֹלָיִם עַד בֵּין רִאשֵׁי הַכְּרוּבִים שֶׁהֵם הַחוּ"ג
 הַנִּמְצָאִים מֵעַל נֶצַח וְהַהוּד (רמ"ק).

מלך המשיח יקרא בספר התורה בפרשת ויקהל

תִּלְתַּת מֵאָה פְּתַחֲיִן תִּפְּנֹן וּשְׁם בַּמַּגְדֵּל יֵשׁ שְׁלוֹשׁ מֵאוֹת פְּתַחֲיִם שֶׁהֵם סוּד
 שְׁלוֹשׁתְּ הַקּוּיִם שֶׁל הַמַּלְכוּת שֶׁכֵּל קוֹ כְּלוּל מִמֵּאָה וּבֵאלוֹ הַפְּתַחֲיִם הַמַּלְכוּת
 מִשְׁפִּיעָה אֶת הַשְּׁפַע לַתַּחְתּוֹנִים, **בְּפִתְחָא דְאַמְצְעִיתָא, קִיִּמָּא**
נְהִירָא דָּא, דִּיּוֹקְנָא דְסִפְרָ תוֹרָה, בִּיהַ זְמִינ מְלָךְ יִשְׂרָאֵל
לְמִקְרִי בְּפִרְשֵׁת הַקְּהֵל וּבִפְתַח הָאֲמִצְעִי שֶׁהוּא הַתּ"ת עוֹמֵד זֶה הָאוֹר שֶׁהוּא
 כְּדִמּוֹת סֵפֶר תּוֹרָה שֶׁכַּנְגֵּד הַתּ"ת וּבִכַח אוֹר זֶה עֵתִיד מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל לִקְרוֹת בּוֹ בְּפִרְשֵׁת וִיקְהַל.
וְדָא לִיהוּי מְלָכָא מְשִׁיחָא וְלֹא אַחְרָא, וּבְהַהוּא סִפְר
תּוֹרָה דְּהַהוּא נְהִירוֹ וְזֶה הַמֶּלֶךְ יִהְיֶה מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ וְלֹא מֶלֶךְ אַחֵר וְהוּא יִקְרָא
 בּוֹה הַסֵּפֶר תּוֹרָה שֶׁל אוֹתוֹ הָאוֹר.

מלך המשיח יבאר בסודות התורה

אֵי חֲסִידָא קְדִישָׁא, זְכָאָה אִיהוּ דְּמַפּוּמִּיָּה יִשְׁמְעוּ, קָל
נְעִימוֹ דְּמְלוּי מְאִינּוֹן מְלִינ סְתִימִין דְּפִרִישׁ

בְּאוֹרֵי־תָא. בְּכָל יַיִשׁ יִרְחִי, וְשִׁבְתִּי וּמוֹעֲדֵי־יָא וְזִמְנֵי־יָא

והנה אמרה אותה נשמה מהעולם העליון לרשב"י אוי חסיד קדוש אשרי מי שיזכה לשמוע

מפיו של מלך המשיח את קול נעימות דבריו ומאותם הדברים הסתומים שהוא יפרש בתורה

ובפרט את מה שהוא יאמר בכל ראש חודש ושבתות ומועדים שהם שלושה רגלים וזמנים

שהם ראש השנה ויוה"כ, **כֹּד בְּעָאן כָּל בְּנֵי מְתִיבְתֵי לְסֻלְקָא**

לְעֵילָא לְגוֹ מְתִיבְתָא דְרַקִּיעָא וכאשר רוצים כל בני הישיבה לעלות

לתוך ישיבת הרקיע שהוא בגן עדן העליון, **כְּלָהוּ מְתַפְנְפֵי לְגַבֵּי מַלְכָא**

מְשִׁיחָא, וְאִיהוּ פְרִישׁ מַלְיָן, וּמְגוֹ מְתִיקוּ דְמַלּוּי

בְּתִיאובְתָא, סֻלְקִין כולם מתאספים אצל מלך המשיח והוא מבאר להם דברי

סודות, ומתוך מתיקות דבריו כולם נקשרים בדברי חשקת התורה שלו ועי"כ הם זוכים

לעלות לישיבה של מעלה. **כְּלָהוּ עֶשֶׂר מַלְיָן, גְּנִיזִין לָךְ מְאִינוּן**

מַלְיָן דְּאִיהוּ פְרִישׁ, לְיוֹמָא דְשַׁאֲלָתִין דִּילָךְ ואותה נשמה אמרה

עוד לרשב"י שכל עשרת הדברים שיבאר מלך המשיח בסודות התורה כולם גנוזים ושמורים

לך לאותו יום שתשאל ותבקש מהקב"ה שיתגלו לך אלו הסודות ושתבינם כראוי (מק"מ).

כשספר התורה פתוח הכרובים אומרים מה רב טובך אשר צפנת ליראיך

כֹּד קִיִּמָּא תְהוּא מְגַדֵּל בְּאַמְצֵעוּ דְעִזְרָה, וּפְתַחַא דָּא

פְתַחַ והנה כאשר עומד זה המגדל שהוא המלכות בתוך העזרה וזה הפתח פתוח,

דהיינו שהוא הארת הת"ת שבוה נשפע השפע אל המלכות, **פְתַחִין אֵינוּן**

כְּרוּבִין פּוֹמִייהוּ, וּפְרִשֵׁי גְדַפִּייהוּ, וְנִהִיר נְהִירוּ עֲלָאָה